

MIN NÄSTA

Margareta Melin, SR P1 onsdag 27 juni 2012

För två år sen i augusti föll jag framstupa och spräckte höger knäskål. Det var vid tågbyte på Alvesta station – på väg till Åkersberg där jag nästa dag skulle hålla ett föredrag. Jag klarade av att ta mig till tåg nummer två och kliva ombord. Där kunde jag sträcka ut benet – och det var lugnt. I närheten satt en grupp ungdomar och samtalade. Studerande i Lund, tänkte jag.

När det vad dags att stiga av, bad jag närmaste unge man att hjälpa mig med väskan. Ett leende till svar, ”Ja visst!”. När jag så skulle resa mig, kunde jag inte det – och utbrast: ”Jag kan inte stå på benet!” Genast reste sig en ung kvinna och sa att hon kunde hjälpa mig. När jag hängde på henne – och inte fattade hur det skulle gå till att komma av, sa hon: ”Det här går bra! Jag vet hur man gör!”

Jag blir ännu rörd när jag tänker på de här ungdomarna – och på en rad andra som under det följande dygnet bistod mig på alla sätt, tills make och son kom och hämtade mig och körde till akuten.

Smärtan i knäet är över nu, sen länge – frakturen är läkt. Men kvar i mig från dygnet i Skåne finns en tacksamhet och förundran över all den spontana hjälpsamhet som jag fick möta från främlingar, från min nästa, när jag som bäst behövde det.

Jag tänker på min nästa. Vem min nästa är. Vem som är min nästa skiftar hela tiden. När jag skulle av tåget och hängde på henne som stödde och lotsade mig, då var hon min nästa – jag var hennes nästa. Den just då allra närmaste. Ett par minuter var vi sammankopplade, tätt förenade. Ett par minuter – ett evigt ögonblick. Jag hade aldrig sett henne och kommer inte att se henne igen. Jag skulle inte känna igen henne – men tanken på henne och vår korta stapplande vandring får mig fortfarande att le.

När behov av hjälp får möta medkänsla och hjälpsamhet då slås broar mellan oss människor, vi förenas – vi blir samhöriga. Kärleken förenar oss med omvärlden och med vårt eget innersta. Kärleken *är* det viktiga i livet.

När Jesus fick frågan ”Vilket är det viktigaste budet av alla?” svarade han: ”Viktigast är detta: Du skall älska.” *Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft. Sedan kommer detta: Du skall älska din nästa som dig själv. Något större bud än dessa finns inte.* (Mark 12:29-31)

I vår tid med mycket självförakt och självdestruktivitet, kan vi behöva tillägga: *Du skall älska dig själv som din nästa.* Se på dig själv med den kärlek som Gud ser dig. Anklaga dig inte, slå dig inte! Tala i stället tröst och upprättelse till ditt sårade jag. Och tro ditt hjärta om gott!

SÅNG Tro din spontana impuls
din lust att dela och glädja.
Tro ditt hjärta om gott
du människa skapad att älska.

Vet att kärleken finns
om än bara som längtan och frö.
Innanför fruktan och sår
är hon ditt sannaste jag.

Välsignelse
över all god vilja
alla handlingar
i uppriktighet och kärlek.

Välsignelse
över ljuset
i människornas hjärtan.
Må det växa sig starkt
ta mörkret i famn
föda fred och försoning.